

Méltóságos Professzor Ur !

Méltóztassék megengedni, hogy a karácsonyi ünnepek alkalmából szívből jövő jókívánságaimat kifejezzem.

Sajnos az idei karácsony az eddigi fájdalemak és megaláztatások után még nagyobb szomorúságot hozott számomra. A Méltóságos Uramnak is említett súlyos asztmám ellenére sem mentettek fel a munkaszolgálat alól és így január 15.-én kénytelen vagyok bevonulni Esztergomba, a IX. sz. közérdekű munkás zászlóaljhoz.

Méltóságos Uram tapasztalhatta, hogy igyekszem krisztusi lélekkel viselni a rámmért szenvedéseket és csapásokat, sohasem zugolódtam a sors ellen, de most meg kell mondanom, hogy ez a legutóbbi esemény igen súlyosan érint engem. Beteg testtel, elégtelen erőimmal most kénytelen leszek fizikai munkát végezni, ami számomra ugyyszólván a pusztulással egyértelmű. A Collegium Hungaricum törvény bizonyos előjogokat biztosít a közhivatali alkalmazásoknál. Én nem aspirálok sem közhivatalra, sem magánhivatalra; csupán azt szerettem volna, hogy , mint eddig, nyelvtanítással és fordítással megke-reshessem a száraz kenyereimet és beteg ember létemre az otthonomban maradhassak. Ugy látszik, számomra a szeretet ünnepén még ez sem adatott meg. A balsorsban egyedüli vigasztalás számomra: mélységes krisztusi hitem

Mély tisztelettel bocsánatot kérek Méltóságos Uramtól, hogy soraimmal alkalmatlankodtam és maradok
a legmélyebb tisztelettel
alázatos szolgája

Menczer Károly